

p. 449 e. τούτου μέντοι δεῖ, ὡς Γοργίᾳ.

13 ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς πάθεσιν εἰς ἀγαθὸν κεχρήμεθα, οἷον λέγει τις ὅτι καλὸν ἡ ἡδονή· φαμὲν ὅτι ναὶ καλόν, ἀλλὰ σκοπήσωμεν ποία ἡδονή· οὐ γὰρ ἡ αἰσχρὰ ἀλλ' ἡ πρὸς θεὸν ὁρῶσα· καὶ πάλιν ἔστι τις φιλότιμος· φαμὲν ὅτι καλὸν τὸ εἶναι φιλότιμον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸ σῶμα ἀλλὰ κατὰ τὴν ψυχὴν ὥστε δεῖ σπεύδειν ὑπὸ ὀλίγων μὲν φιλεῖσθαι, σπουδαίων δὲ ἥπερ ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀτάκτων· οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα πάθους ὅντος τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν τὸν Γοργίαν καὶ λέγειν, ὅτι δι' ὀλίγων ἀποκρίνομαι, ὁ Σωκράτης ἀποδέχεται καὶ λέγει, ὅτι 10 ἔμοι τοῦτο ἐπίδειξον, χαρίζῃ γὰρ δι' ὀλίγων ἀποκρινόμενος.

p. 449 e. ἀλλὰ ποιήσω.

14 ἀλλὰ βραχύλογος γενήσομαι καὶ οὗτῳ βραχύλογος ὡς φῆσαι σε, ὅτι οὐδενὸς τοιούτου ποτὲ ἥκουσας.

IV.

Πρᾶξις σὺν Θεῷ δ'.

15

p. 449 e. φέρε δή· δητορικῆς γὰρ φῆς ἐπιστήμων τέχνης εἶναι.

1 σαφῶς εἰρηκότος τοῦ Γοργίου ὅτι δητορικὴν ἐπαγγέλλομαι, ὁ Σωκράτης λοιπὸν τὴν ἐνέργειαν ἐρωτᾷ· ὥσπερ γὰρ τῆς ἰατρικῆς ἐνέργειά ἔστι τὸ ὑγιάζειν καὶ τῆς μουσικῆς τὸ με- 20 λίζειν καὶ τῆς τεκτονικῆς τὸ τεκταίνεσθαι, οὕτως καὶ τῆς δητορικῆς τὸ πείθειν· Θέλει οὖν ὁ Σωκράτης τοῦτο ἀκοῦσαι παρὰ τοῦ Γοργίου, ἵνα εὑρεθῇ λοιπὸν ἡ ἀρχὴ τῆς πολιτικῆς εὐδαιμονίας· ὡς γὰρ εἴρηται σκοπὸς τοῦ διαλόγου τὸ περὶ τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν τῆς πολιτικῆς εὐδαιμονίας διδάξαι· ὁ 25 τοίνυν Γοργίας παρὰ θύρας ἀπαντᾷ καὶ λέγει, ὅτι ἐνέργεια τῆς δητορικῆς οἱ λόγοι· ἵνα δὲ γνῶμεν, τί ἔστι τὸ λεγόμενον,

ἢ ἡ in ras. δὲ ἡ ante ἡδονῆ eras.